

Tự Truyện
Chủ đề: trận chiến vượt biên giới Việt-Miên/1971
Tác giả: Hoàng Sa Nguyễn văn Nam

TRUY TÌM TRUNG ƯƠNG CỤC MIỀN NAM TRÊN LÃNH THỔ CAM-BỐT

Kính tặng **Chuẩn Tướng Trần quang Khôi**, Đại tá Nguyễn văn Đương, Đại tá Phạm văn Phúc, Trung tá Ngô minh Hồng, Trung tá Nguyễn văn Đồng và các Chiến hữu thuộc Lực Lượng Xung Kích Quân Đoàn III trong cuộc hành quân Toàn Thắng 1/71.

Một nén hương tưởng niệm các niên trưởng Phan văn Sành, Hoàng Trác, Võ mộng Thúy, Nguyễn văn Ron. –Hoàng Sa Nguyễn văn Nam

KỶ BINH CHUẨN TƯỚNG VNCH
TRẦN QUANG KHÔI
24/1/1930-01/04/2023

Cuối năm 1970 BTL/QĐIII sử dụng 3 Sư Đoàn cơ hữu là SĐ5BB, SĐ18BB, SĐ25BB và 2 Liên Đoàn 3 và 5 BĐQ thay phiên nhau mở cuộc hành quân sang lãnh thổ Kampuchia, phá tan hậu cần cộng quân dọc theo biên giới: mật khu Ba Thu, Mỏ Vẹt, Lưỡi Câu. Đồng thời đi sâu vào các tỉnh Svay Rieng, Kompong Trach, Prey Vieng, cứu đồng bào VN thoát khỏi cảnh nạn kiều, đưa trở về VN định cư. Gần Tết các đơn vị được rút về VN ăn Tết, đồng thời chuẩn bị cho cuộc hành quân quy mô Toàn Thắng 1/71 trên lãnh thổ Kampuchia.

Lực Lượng Xung Kích Quân Đoàn III được thành lập gồm 3 Chiến Đoàn tinh nhuệ, tổ chức như sau:

Chiến Đoàn 3 gồm có: Lữ Đoàn 3 Kỵ Binh (-2 Thiết Đoàn) + 1 Tiểu Đoàn của Liên Đoàn 3 BĐQ + 1 Tiểu Đoàn của Liên Đoàn 5 BĐQ + 1 Pháo đội của Tiểu Đoàn 46 Pháo binh.

Chiến Đoàn 333 gồm có: Liên Đoàn 3 BĐQ (-1 Tiểu Đoàn) + 1 Thiết Đoàn Kỵ Binh + 1 Pháo đội của Tiểu Đoàn 46 Pháo binh.

Chiến Đoàn 5 gồm có: Liên Đoàn 5 BĐQ (-1 Tiểu Đoàn) + 1 Thiết Đoàn Kỵ Binh + 1 Pháo đội của Tiểu Đoàn 46 Pháo binh.

Sáng ngày mồng 4 Tết, các lực lượng này đã ào ạt xuất phát tiến quân theo trục lộ Thiên Ngôn, Xa Mát, vượt biên giới Kampuchia, sang ngã ba Krek, cặp theo Quốc lộ 7, trực chỉ Kompong Cham. Mục tiêu là đồn điền Chup, theo tin tình báo nơi đây là bản doanh của Trung ương cục Miền Nam, tức là cục R. Ba Sư Đoàn Bộ binh 5, 18 và 25 thay phiên nhau giữ đường về từ Thiên Ngôn sang đến ngã ba Krek, dọc theo Quốc lộ. Khi lực lượng của ta tiến đến thành phố Suong, 1 quận lỵ trụ phủ của tỉnh Kompong Cham thì chạm súng ác liệt với việt cộng. Trung tướng Đỗ cao Trí Tư lệnh Quân Đoàn III đã có mặt ngay từ phút đầu chạm súng trên bầu trời mặt trận.

Sau vài vòng lượn trên đầu quan sát mặt trận, ông đáp xuống và chỉ thị cho 3 Chiến Đoàn trưởng: mục tiêu này khó ăn, nhưng các đơn vị cố gắng thanh toán để tiến nhanh đến mục tiêu chính là đồn điền Chup, nếu chậm trễ cục R sẽ chạy mất. Chiến Đoàn 3 bọc lên phía bắc, Chiến Đoàn 5 bọc xuống phía nam, Chiến Đoàn 333 tấn công chính diện. Ông quay sang chỉ thị cho Đại úy Tuấn là sĩ quan tùy viên, bảo gọi về Trung tâm hành quân Quân Đoàn có bao nhiêu máy bay đưa sang hết cho Đại tá Phúc (CĐT/CĐ333), rồi giao trực thăng cho các đơn vị trưởng bay lên quan sát trận địa. Lực Lượng Xung Kích QĐIII đã nhanh chóng thanh toán địch tại thành phố Suong và tiến như chẻ tre về đồn điền Chup, với những cuộc chạm súng không đáng kể. Chiến Đoàn 3 bọc sâu lên làm rào cản, án ngữ ngang phía bắc đồn điền Chup. Chiến Đoàn 333 càn quét rìa phía tây Chup dọc theo sông Cửu Long. Chiến Đoàn 5 chia làm hai cánh, tiến quân theo như lệnh hành quân của QĐIII đã phổ biến.

1. TĐ 38 BĐQ với 2 đại đội của TĐ 33 BĐQ làm Lực Lượng Xung Kích tiến quân xuyên qua đồn điền Chup từ hướng nam lên hướng bắc, đoạn đường dài 14km.

2. Chiến Đoàn 5 (-) càn quét rìa phía đông đồn điền Chup.

Nhưng theo đề nghị của Trung tá Ngô minh Hồng, 2 đại đội của TĐ 38 BĐQ được thay thế bởi Đại đội 5 Trinh sát. Tờ mờ sáng cánh quân xung kích đã bắt đầu vượt tuyến xuất phát. Đại đội 5 Trinh sát cùng với Đại đội 1/TĐ 38 BĐQ (Đại úy Hoàng văn Trác ĐĐT) tiến song song mở đường cho cánh quân. Đồn điền Chup với những cây cao su lâu đời to lớn như một khu rừng già, nhìn không thấy ánh mặt trời, đã làm trở ngại không ít cho việc liên lạc bằng vô tuyến. Công nhân ở đây sống trong những làng cách nhau thiệt xa.

Cánh quân tiến được khoảng 9km thì bắt đầu chạm địch. Đây là 1 trung tâm huấn luyện tân binh mà địch chưa kịp di tản. Quân ta đã nhanh chóng đẩy lùi địch và phá hủy toàn bộ trung tâm huấn luyện này. Tiến thêm vài trăm mét nữa thì phát giác ra những hệ thống

dây điện thoại chẳng chịt, binh sĩ cắt bỏ chưa xong thì địch đã ào ạt tấn công, trận chiến xảy ra thiệt ác liệt.

Có lẽ đây là đơn vị bảo vệ cục R, nên chúng được huấn luyện kỹ về kỹ thuật tác chiến trong rừng cao su, chúng nhanh nhẹn nhảy từ gốc cao su này sang gốc cao su khác như những con sóc, thuộc lòng địa thế và điều quân theo tên của từng lô cao su. Lúc bấy giờ liên lạc vô tuyến tương đối còn tốt, pháo binh rời trục thẳng võ trang yểm trợ hữu hiệu, anh em binh sĩ chống trả dũng mãnh đã đẩy lùi cuộc tấn công của địch. Đơn vị bung rộng ra lục soát tịch thu được gần trăm vũ khí đủ loại. Tìm được bãi trống nhỏ, chúng tôi nhanh chóng lo việc tải thương và tiếp tế đạn dược. Tiếp tục tiến quân được vài trăm mét thì địch đã vận động từ xa tới bao vây tấn công tứ phía. Liên lạc vô tuyến lúc này bị tắc nghẽn, không gọi được yểm trợ, phải tự túc tác chiến. Mặc dầu vậy, địch vẫn không chọc thủng được phòng tuyến của 2 đại đội đi đầu. Trời tối dần, cánh quân phải co lại để phòng thủ qua đêm. Đại đội Trinh sát và Đại đội 1/TĐ 38 BĐQ lập phòng tuyến phía trước, TĐ 38 BĐQ (-ĐĐ1) đầu lưng phòng thủ phía sau. Binh sĩ được lệnh nằm im không phản ứng khi bị địch quấy phá, địch quân mò mẫm suốt đêm vẫn không tìm ra được vị trí đóng quân của đơn vị. Sáng hôm sau địch tấn công liên tục, càng lúc càng dữ dội hơn. Tôi ra lệnh cho anh em trinh sát chỉ nổ súng khi VC cách khoảng 10 mét, mặc cho chúng thổi kèn và hò hét xung phong từ ngoài xa. Tôi tìm mọi cách liên lạc với Liên Đoàn để báo cáo tình hình và xin yểm trợ đều vô hiệu. Áp lực địch ngày càng nặng hơn. Tôi mở sang hệ thống không lực và nghe được văng vẳng tiếng liên lạc của L19, tôi thử máy và tạm liên lạc được nhưng không rõ lắm, tôi báo cáo cho họ biết chúng tôi là cánh quân của Chiến Đoàn 5 đang ở trong đồn điền cao su Chup và mất liên lạc với Chiến Đoàn từ tối hôm qua, đang chạm địch nặng và nhờ họ yểm trợ. Anh em L19 cho biết là họ có nhiệm vụ yểm trợ cho 1 đơn vị khác nhưng chưa liên lạc được. Nếu trong vòng 5 phút nữa họ vẫn không liên lạc được thì họ sẽ đến yểm trợ cho chúng tôi. Vài phút sau đó L19 cho biết sẽ đến yểm trợ cho tôi, tôi cho toạ độ và phải sử dụng đến súng bắn hỏa châu họ mới tìm ra được vị trí. Tôi và Trung tá Ngô Minh Hồng nhờ đó đập tan được cuộc tấn công của địch, nhưng vẫn còn dè dặt không bung rộng ra lục soát như ngày trước, vì áp lực địch vẫn còn nặng nề. Chúng tôi chuẩn bị đóng quân qua đêm.

Từ chập tối địch quấy phá liên tục nhưng vẫn không tìm ra được vị trí đóng quân của chúng tôi. Đến khuya thì chúng tìm ra được vị trí của TĐ 38 BĐQ và tấn công dữ dội. Trong đêm tối không soi sáng 1 Đại đội của TĐ 38 bị rối loạn, tôi cấp tốc đưa trung đội 2 trinh sát của Thiếu úy Bùi Mạnh Dũng sang bảo vệ BCH/TĐ giúp TĐ rảnh tay điều động phản công và ổn định lại vị trí. Sáng ngày hôm sau binh sĩ đã bắt đầu không chịu đựng nổi với cơn khát (trong rừng cao su không tìm đâu ra nước), có người đã định ném thử nước tiểu của mình.

Tôi chợt nghĩ ra là Chiến Đoàn 3 đang án ngữ phía bắc cách chúng tôi khoảng 4km, và TĐ 30 BĐQ của Thiếu tá Phan Văn Sành Khóa 17 TVB QG đang tăng phái cho Chiến Đoàn 3. Mặc dầu đã rời TĐ 30 BĐQ khá lâu, nhưng Thiếu tá Sành và tôi vẫn thường

xuyên giữ tần số nội bộ của nhau để liên lạc khi cần. Tôi vào tần số nội bộ của TĐ 30 BĐQ và bắt đầu liên lạc:

– 25 đây Hoàng Sa gọi, nghe được tôi không? Trả lời.

– Hoàng Sa đây 25 nghe 4 trên 5. Máy đang làm gì, ở đâu, có gì không trả lời.

– Tôi đang bị kẹt trong Chup cách 25 khoảng 4km. Từ 2 ngày nay không liên lạc được với ai, trả lời.

– Tao biết rồi, đang theo dõi, nhưng làm gì có máy trong đó, trong lệnh hành quân chỉ có TĐ 38 BĐQ và 2 Đại đội của TĐ 33 BĐQ thôi, tại sao có máy, trả lời.

– Giờ chót tôi thay 2 đại đội của TĐ 33 BĐQ, đang kẹt lắm, 25 có thể trình Đại tá Khôi vào tiếp chúng tôi được không, trả lời.

– Được rồi, yên chí tao trình liền với Đại tá Khôi sẽ cho máy biết kết quả ngay, chờ máy.

Chỉ vài phút sau anh cho biết Đại tá Khôi đã chấp thuận, TĐ30 BĐQ cùng với 1 Chi đoàn M113 của Thiếu tá Nguyễn văn Ron đang tăng phái cho TĐ 30 BĐQ, sẽ lên đường vào tiếp cứu chúng tôi ngay. Tôi cho anh tọa độ của chúng tôi đang ở và dặn anh nhớ mang theo thật nhiều nước vì chúng tôi đang cần. Anh dặn tôi bao giờ nghe được tiếng thiết giáp thì bắn 1 tràng đại liên M60 về hướng anh và hướng dẫn anh đến cho nhanh.

Tôi muốn để Trung tá Ngô minh Hồng ngạc nhiên nên chưa báo tin này, khoảng 1 giờ sau khi nghe tiếng thiết giáp và TĐ 30 BĐQ sắp mang nước tới, ông mừng rỡ và rửa tôi ngay: thằng quý sứ sao không báo cho tao biết. Cộng quân đã dạt ra bên ngoài bàn mưu tính kế, để yên cho chúng tôi chuyển những can nước và bidon cho nhau. Chúng tôi hợp chớp nhoáng với nhau, mình không đánh việt cộng, bằng mọi giá phải ra khỏi chỗ này trước khi trời tối. TĐ 30 BĐQ và Chi đoàn M113 đi trước mở đường, TĐ 38 BĐQ đi giữa và Trinh sát đoạn hậu.

Lúc bấy giờ vào khoảng 4 giờ chiều, Thiếu tá Sành mưu trí lanh lợi, dương đông kích tây, bọn cộng quân không biết đường nào để trở tay hay chặn đầu. Chúng tôi ra khỏi đồn điền Chup vào khoảng 20 giờ tối và cho đóng quân đêm. Sáng hôm sau, Trung tướng Đỗ cao Trí đáp xuống mặt trận khen thưởng, trong lúc gắn huy chương cho Trung tá Hồng và tôi ông nói:

– Tôi gắn trước cho 2 anh mỗi người 1 ngôi sao vàng trong quyền hạn của tôi, nhưng cục R đã chạy mất về Kratié rồi, chúng ta sẽ tiếp tục truy kích chúng, trong chiến dịch này các anh rán lấy thêm vài huy chương nữa.

Tôi tạm chia tay với TĐ 38 BĐQ trở về lại với BCH/LĐ5, các Chiến Đoàn tiếp tục tiến về phía bắc. Chiến trường vẫn tiếp diễn, chuyện tử biệt sanh ly xảy ra hằng ngày. Chỉ 2 ngày sau, vào lúc giữa khuya, chúng tôi nhận được hung tin Thiếu tá Phan văn Sành đã tử trận. Đại tá Nguyễn văn Đương LĐT/LĐ5BĐQ đích thân xuống Đại đội Trinh sát báo tin, lúc đó tôi đang ngồi thờ người như khúc gỗ.

Ông thấu hiểu thân tình giữa tôi và Thiếu tá Sành nên đã đến bên tôi chia buồn, an ủi, lúc đó tôi không làm sao cầm được nước mắt. Anh Sành cũng là 1 TĐT mà ông mến trọng nhứt trong Liên Đoàn. Tiếp đến chúng tôi lại nhận được tin Thiếu tá Nguyễn văn Ron Chi đoàn trưởng M113 cũng hy sinh trên chiến trường. Thế là chỉ vòn vẹn có vài ngày mà 2 đơn vị trưởng vào tiếp cứu chúng tôi trong đồn điền Chup đã tử trận. Kế hoạch truy kích cục R vẫn tiếp diễn.

Chiến Đoàn 333 thiết lập căn cứ hỏa lực tại phía nam đồn điền Dambe, nơi 2 anh Sành và Ron đã hy sinh, căn cứ này còn có nhiệm vụ giữ mặt hậu. TĐ 30 BĐQ có chỉ huy trưởng mới là Đại úy Võ mộng Thúy, Khóa 19 TVBQG đến thay thế. Chiến Đoàn 3 xuất phát, TĐ 30 BĐQ trở về với Chiến Đoàn 5 và được thay thế bằng 1 Tiểu Đoàn của Sư Đoàn 25BB, đồng thời được tăng phái thêm 1 Thiết Đoàn, 1 pháo đội từ Chiến Đoàn 5 cộng thêm 1 Tiểu Đoàn Công binh chiến đấu có 1 đại đội cầu nổi, tiếp tục tiến quân dọc theo Tỉnh lộ 7B, trực chỉ quận Chlong của tỉnh Kratié.

Toàn bộ LĐ5BĐQ được trực thăng vận đổ xuống Chlong, để lập đầu cầu. Khi LĐ vừa mới đổ quân được 2 Đại đội của TĐ 33 BĐQ thì được lệnh của Trung tướng Đỗ cao Trí cho tạm ngưng, để đổ Đại đội trinh sát xuống trước. Khi đại đội trinh sát của tôi vừa xuống xong thì được lệnh của ông cho bung rộng ra giữ an ninh vị trí và thả trái khói đánh dấu vị trí, sau đó ông đáp xuống ngay Đại đội tôi và giao trực thăng cho LĐT LĐ5BĐQ sử dụng, để tiếp tục đổ quân xuống Chlong.

Ông cùng Đại úy Tuấn (K19 cùng Đại đội B với tôi lúc còn trong trường Võ Bị) là sĩ quan tùy viên, ngồi lại hỏi thăm và trò chuyện cùng chúng tôi suốt buổi chiều hôm đó. Hôm sau đã nghe tin ông tử nạn, khi trực thăng vừa cất cánh từ Tây Ninh. Ông chết đi, QLVNCH mất 1 thiên tài quân sự và để lại 1 lỗ hổng to tướng trên chiến trường. Trung tướng Nguyễn văn Minh tư lệnh Biệt khu Thủ Đô lên thay thế, đã lúng túng cả tuần lễ, rồi quyết định triệt thoái trở lại không tiếp tục theo kế hoạch hành quân mà Trung tướng Trí đã vạch sẵn, khiến cho đoàn quân thiện chiến của QĐIII bị thiệt hại tại Dambe.

Theo tôi được biết, kế hoạch của Trung tướng Trí là sau khi Chiến Đoàn 3 bắt tay được với Chiến Đoàn 5 tại Chlong, sẽ sử dụng công binh bắt cầu nổi, vượt sông tiến quân về Kratié truy lùng cục R. Sau đó đoàn quân sẽ chuyển hướng về Snoul, cùng lúc ông sẽ điều động Sư Đoàn 5 Bộ Binh từ Lai Khê lên và 2 cánh quân sẽ bắt tay nhau tại đây.

Cuối cùng Đại tá Trần quang Khôi, tư lệnh chiến trường, 1 sĩ quan tài ba của quân lực VNCH, cánh tay mặt của Trung tướng Đỗ cao Trí, sau 2 ngày thi hành theo kế hoạch của

Quân Đoàn không kết quả, dù ông đã sử dụng TĐ 52 BĐQ và 1 Chi đoàn M113 để mở đường. Ông đã có quyết định sáng suốt và cương quyết, xin cho ông được toàn quyền hành động. Ông họp bàn cùng Đại tá Nguyễn văn Đương là Liên Đoàn trưởng Liên Đoàn 5 BĐQ, kiêm Chiến Đoàn trưởng Chiến Đoàn 5, cho biết là không thể kéo dài tình trạng này được, vì 3 Sư Đoàn việt cộng sẽ siết chặt vòng vây và gây thiệt nặng cho mình. Thiết giáp của Chiến Đoàn 3 sẽ công hết Chiến Đoàn 5 và bằng mọi giá chúng ta phải mở đường thoát khỏi vòng vây của địch. Vấn đề quyết định là chúng ta phải phá được vòng vây, thiết lập đầu cầu, giữ vững vị trí này để đoàn quân thoát ra tiến lên tấn công tràn qua vị trí địch.

Thiết Đoàn 15KB do Trung tá Nguyễn văn Đồng chỉ huy và Đại đội 5 Trinh sát được giao cho nhiệm vụ này. Từ sáng sớm ông đã cho 1 đơn vị đánh cầm chừng vào vị trí cũ như 2 ngày qua, theo kế hoạch của Quân Đoàn. Ngay sau khi box B52 vừa trải thảm xong, Đại đội 5 Trinh sát cùng với 1 Chi đoàn M113 của Thiết Đoàn 15KB mở đường sang phía đông ào ạt tiến lên xông vào ổ kiến lửa, chọc thủng phòng tuyến địch đang dàn quân cố thủ tại chỗ. Cứ 3 binh sĩ BĐQ làm 1 tổ, 2 tác chiến 1 trợ thủ, sẵn sàng tung lựu đạn khi cần thiết. Thiết giáp dàn phía sau yểm trợ tối đa hỏa lực qua đầu quân bạn ngăn chặn làn sóng tấn công của địch quân. Thiết Đoàn 15KB tiến lên như vũ bão, cày nát vị trí địch và tiến theo thế chun vạc. Bộ tư lệnh Lực Lượng Xung Kích điều khiển phi cơ oanh kích liên tục vào các vị trí tập trung của địch. Bị uổng thuốc kích thích, hàng đàn việt cộng ào ào lao lên như những con thiêu thân mang theo ảo vọng ngông cuồng “đốt xe giấy, bắt lính con mèo”, ở đây, trong giờ phút này, sự sống chết hoàn toàn bị quên lãng. Mọi người bị cuốn hút vào trong một trận đánh tàn bạo đẫm máu. Đại đội trinh sát Liên Đoàn 5BĐQ và Chi đoàn M113 của Thiết Đoàn 15KB đã sát cánh bên nhau chiến đấu thật anh dũng, can trường, giữ vững trận địa và bảo vệ đoạn hậu cho Lực Lượng Xung Kích QĐIII thoát khỏi vòng vây của 3 Sư Đoàn VC tại Dambe, nhiệm vụ được hoàn thành tốt đẹp trong một tình huống ngặt nghèo khó khăn.

Một tuần lễ sau trận chiến, tai tôi vẫn còn bị ù vì đã hứng chịu hàng ngàn tiếng nổ long trời lở đất của đủ loại vũ khí tác xạ cùng một lúc, kể cả hỏa tiễn cùng phi pháo của cả đôi bên lâm chiến.

Hoàng Sa Nguyễn văn Nam

Nguồn: Internet eMail by cathy chuyển